

HUDBA JAKO PRVEK LEGITIMACE ČESKÉ NÁRODNÍ KULTURY V MEZIVÁLEČNÉM OBDOBÍ

Rüdiger Ritter

Umělecká hudba představovala v ČSR důležitý prostředek kulturní a politické legitimacy ještě mladého státu. Především německým kritikům jako příslušníkům jed-

noho z „vůdčích hudebních národů“ byla prisuzována klíčová úloha, což dodatečně komplikovalo už tak složitý vztah k „vlastním Němcům“ v zemi. Vrstvě inteligence přitom šlo o zprostředkování zcela určitého obrazu vlastního národa jako vysoko stojící kulturní společnosti v protikladu ke stereotypům selské zaostalosti. Takový komponista jako Antonín Dvořák byl ve vlastní národní kulturní tradici deklasován, protože navzdory svému mezinárodnímu úspěchu platil v zahraničí na bázi rozšířených slovanských stereotypů za „naivního“. Modernizmus se naproti tomu v hudební scéně ČSR sice u odborníků setkal s vysokým uznáním, nedosáhl ale širšího ohlasu a nemohl proto fungovat jako prostředek politické legitimace.